

[AM2022.02.22Ø]

Retten på Frederiksbergs DOM - 22. oktober 2021 - 6846/2021

Anklagemyndigheden mod T , født september 1996

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet med domsmænd

Anklageskrift er modtaget den 6. juli 2021

T er tiltalt for

1

besiddelse af skydevåben under særligt skærpende omstændigheder efter straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 2, stk. 1 jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3,

ved den 13. februar 2021 ca. kl. 07.15 ud for Adresse1 og Adresse2 på Frederiksberg, under særligt skærpende omstændigheder, at have været i besiddelse af en pistol isat skarp ammunition, og i den forbindelse at have affyret mindst to skud mod beboelsesejendommen beliggende på adressen, hvorved det ene skud ramte altanen ved Adresse1 , således altanens glasplade blev knust.

Anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 3 og nr. 8, med et indrejseforbud gældend for bestandigt, jf. § 32, stk. 4, nr. 7.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig, men har erkendt at have været i besiddelse af en signalpistol på det angivne tidspunkt på den angivne adresse, hvor han affyrede signalpistolen op i luften, og har erkendt overtrædelse af våbenloven § 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 8.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom og har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne V1 , V2 , V3 , politiassistent V4 , specialkonsulent V5 , V6 og V7 .

[FORKLARINGER UDELADT]

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har en kæreste, og at de har været kærester i 3 år. De har officielt ikke fælles adresse på grund af deres kultur. De er begge opvokset i Danmark. De bor dog sammen. Hans kæreste har en søn fra et tidligere forhold. Tiltalte betragter sig selv om en stedfar til sin kærestes søn. Hans kæreste vil ikke flytte med, hvis tiltalte bliver udvist. Tiltalte kom til Danmark, da han var 1 år gammel. Så vidt han husker, har han ikke været i Libyen, efter at han kom til Danmark. Han har ingen relation til Libyen. Han har permanent opholdstilladelse i Danmark. Han har et blå rejsedokument, der svarer til et pas. Han har ikke et pas fra Libyen. Han har kun en opholdstilladelse og et rejsedokument.

Han er 25 år nu. Han har arbejdet op til, at han begyndte at studere. Han er i gang med at læse til socialrådgiver. Han skulle egentlig have været færdig nu.

Tiltalte er tidligere straffet, blandt andet:

- ved Retten på Frederiksbergs dom af 15. december 2014 med fængsel i 3 måneder, heraf 2 måneder betinget, for overtrædelse af straffelovens § 244, samt betinget udvisning med prøvetid på 2 år, og
- ved Retten i Viborgs dom af 19. januar 2018 med fængsel i 10 måneder for overtrædelse af blandt andet våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 1, samt betinget udvisning med en prøvetid på 2 år

Af udtalelse af 21. august 2021 fra Udlændingestyrelsen fremgår bl.a.

” ...

Opholdsgrundlag og længde

T indrejste i Danmark den 4. december 1997, hvor han søgte asyl.

Udlændingestyrelsen meddelte den 30. april 1998 pågældende afslag på asyl. Asylsagen blev den 4. august 1998 genoptaget, og T blev den 9. november 1998 meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2 indtil den 6. september 2001. Pågældendes opholdstilladelse er senest den 21. september 2001 meddelt tidsubegrænset.

Længden af T's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 9. november 1998, hvor pågældende fik opholdstilladelse i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 21 år og 6 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 3, og nr. 8.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 3 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 8 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, i lov om våben og eksplosivstoffer, § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1444 af 1. december 2016 om våben og ammunition m.v., eller § 7, jf. §§ 1 og 2, i lov om knive og blankvåben m.v. idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 29. juli 2021.

Heraf fremgår at T blandt andet har oplyst, at han:

- Har en dansk kæreste igennem 3 år, de deler ikke fælles adresse, og kæresten har en søn på 5 år fra et tidligere forhold, som pågældende betragter som en stedsøn.
- Er uddannet socialrådgiver.
- Har tidligere arbejdet som nedriver i ca. 1 år, arbejdet for Flyttefirma1 i 1-2 år, og som vikar på en privatskole på
- Taler og skriver dansk.
- Har sin nærmeste familie i Danmark, bestående af forældre og 2 søskende.
- Har ikke kontakt til nogen i hjemlandet.
- Kan ikke tale eller skrive arabisk

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 2 år og 6 måneders varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 3, og nr. 8.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2 og nr. 4-7.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-9 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det bemærkes endvidere, at indrejseforbuddet, efter stk. 5, nr. 1, kan meddeles af kortere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 4, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det fremgår af udlændingelovens § 49 a, at forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tilige, indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.

..."

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 13. februar 2021.

Retten begrundelse og afgørelse

Retten lægger efter de foreliggende oplysninger til grund, at der den 13. februar 2021 ca. kl. 07.15 blev af-fyret mindst to skud ud for Adresse1 og Adresse2 på Frederiksberg.

Tiltalte har forklaret, at han var på gerningsstedet på gerningstidspunktet og affyrede skud med en signalpistol, som han umiddelbart forinden havde hentet hos en person, og at han straks derefter kørte tilbage og afleverede signalpistolen igen hos personen. Han har videre forklaret, at det var tilfældigt, at han skød på det pågældende sted, og at det var for sjov. Tiltaltes forklaring om, at han skød på et tilfældigt sted, er i uoverensstemmelse med vidnet V1's forklaring om, at bilen vendte rundt og kørte tilbage, hvorefter der hoppede en person ud og skød, og tiltalte er bekendt med en person med sin gang på adressen. Tiltaltes forklaring om, at der var tale om en signalpistol, og at han skød for sjov, er heller ikke i overensstemmelse med, at tiltalte hentede og returnerede pistolen tidligt om morgenen.

Der blev den 13. februar 2021 på kørebanen ud for Adresse2 fundet et afskudt patronhylster, kaliber 9x19 mm, som ifølge kriminalteknisk erklæring ikke kan affyres i en signalpistol, og der blev på gerningsstedets altan den 1. marts 2021 fundet små blyfragmenter, som ifølge kriminalteknisk erklæring vurderes at hidrøre fra et kappeklædt projektil i ukendt kaliber, ligesom altanens glasplade sås ramt.

Herefter, og da tiltaltes forklaring om en signalpistol først er fremkommet under hovedforhandlingen, efter at tiltalte har været varetægtsfængslet i over et halvt år, samt da han ikke vil oplyse navnet på personen med signalpistolen, finder retten det bevist, at tiltalte skød med en pistol isat skarp ammunition, og at han er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 2 år og 9 måneder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr.3.

Udvisning

For den pådømte kriminalitet og under hensyn til varigheden af tiltaltes ophold i Danmark, er der hjemmel i udlændingelovens § 22, nr. 3 og nr. 8, til at træffe bestemmelse om udvisning.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at der skal træffes bestemmelse om udvisning, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er i første række, om udvisning af tiltalte vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv. Efter artikel 8, stk. 2, må der ikke foretages et sådant indgreb, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til blandt andet forebyggelse af uro eller forbrydelse.

Der skal i den forbindelse foretages en konkret proportionalitetsvurdering, hvor der blandt andet skal indgå de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren af og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerlandet. I en situation som den foreliggende, hvor tiltalte er kommet til Danmark som ganske lille, skal der foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning.

Tiltalte er 25 år og har libysk statsborgerskab. Han er ikke gift og har ingen børn, men har en kæreste i Danmark, som han ikke har fælles adresse med. Tiltalte har gået i skole i Danmark og taler og skriver dansk, og han har haft tilknytning til arbejdsmarkedet i Danmark og er efter det oplyste studerende. Han har sin far, mor og søskende i Danmark samt moster, onkel og fætre. Tiltalte har efter det oplyste ikke familie i Libyen, hvor han - så vidt han husker - ikke har været, siden han kom til Danmark, og han kan kun tale og forstå lidt arabisk og skriver og læser ikke sproget.

Det kan herefter lægges til grund, at tiltaltes tilknytning til Danmark er stærkere end hans tilknytning til Libyen.

Tiltalte er tidligere ved Retten på Frederiksbergs dom af 15. december 2014, hvor han på gerningstidspunktet var 17 år, idømt fængselsstraf i 3 måneder, heraf 2 måneder betinget, samt betinget udvisning for overtrædelse af straffelovens § 244, og han er ved Retten i Viborgs dom af 19. januar 2018, hvor han på gerningstidspunktet var over 18 år, idømt fængselsstraf i 10 måneder samt betinget udvisning for overtrædelse af straffelovens § 276 og besiddelse af en økse. Han er ved de tidligere betingede udvisninger advaret om risikoen for udvisning ved fortsat kriminel adfærd, og der er risiko for, at tiltalte også fremover vil begå kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

Efter en samlet proportionalitetsvurdering og udfaldet af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 14. september 2021 *Abdi v. Denmark* finder retten efter de foreliggende oplysninger ikke grundlag for at udvise tiltalte, da det vurderes med sikkerhed at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Tiltalte tildeles i stedet en advarsel som nedenfor bestemt, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 2 år og 9 måneder.

Tiltalte tildeles en advarsel om, at hvis han begår nyt strafbart forhold, vil der ved en afgørelse om udvisning ved dom på det tidspunkt skulle lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet, fordi han ikke tidligere er udvist af den grund, at dette med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Kari Sørensen

dommer

.....

Østre Landsrets 15. afdelings DOM - 22. februar 2022 - S-3103-21

(landsdommerne Kåre Mønsted, Beth von Tabouillot og Lene Conrad (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden mod T , født september 1996, (advokat Anders Schønnemann Olesen, besk.)

Retten på Frederiksbergs dom af 22. oktober 2021 (6846/2021) er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærkelse, herunder således at straffelovens § 81 b skal finde anvendelse ved straffens fastsættelse, og at der skal ske ubetinget udvisning.

T har påstået frifindelse i det ikke erkendte omfang og i øvrigt formildelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet specialkonsulent V5 . Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet kriminalassistent V8 .

De i byretten af vidnerne V1 , V2 , V3 , politiassistent V4 , V6 og V7 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

[FORKLARINGER UDELAGT]

Personlige oplysninger

Det fremgår af Udlændingestyrelsens udtalelse af 26. juni 2014, rapport vedrørende § 26 afhøring den 13. november 2017 samt Kriminalforsorgens erklæring af 3. januar 2018 blandt andet, at tiltalte har oplyst om ophold og skolegang i Libyen, samt at han forstår og taler arabisk.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han fik asyl i Danmark i forbindelse med, at hans forældre flygtede til Danmark, da han var helt lille. Han har ikke været i Libyen siden og kender ikke noget til landet. Oplysningerne om, at han skulle have været i Libyen, må bero på en misforståelse. Han kan godt have været i nabolandet Tunesien for at besøge sin mormor, da han var omkring 7-9 år. Hvis han kommer til Libyen, vil han blive tilbageholdt og retsforfulgt på grund af sin fars forhold. Hans far har ikke været i Libyen i over 30 år.

Han mangler omkring 2 år af uddannelsen til socialrådgiver, som varer 3½ år. Han nåede ikke at færdiggøre uddannelsen på grund af denne sag og corona. Han havde forinden taget en HF-eksamen, som var særligt målrettet socialrådgiveruddannelsen. Han har ikke samme folkeregisteradresse som sin kæreste, men han sover ofte hos hende, og de er sammen hver dag. Hvis han bliver løsladt, vil han betragte sin kærestes adresse som sin hjemadresse. De har planer om at gifte sig. Han betragter sin kærestes søn som sin sted-søn. Han tager ikke euforiserende stoffer. Han tog lattergas i en periode, men gør det ikke længere. Han er amatørbokser og har bokset i klub i mange år.

Vedrørende afhøringsrapport, § 26 afhøring, af 14. november 2017, hvoraf fremgår blandt andet:

"Afhørte forklarede at hans bedsteforældre fortsat bor i ... i Libyen. Afhørte forklarede, at han i en periode fra 2006 til 2007 var i Libyen sammen med sin mor og søskende. Formålet med rejsen var at besøge familien og primært afhørtes mormor, der var syg. Afhørtes far var af frygt for sit liv ikke med på rejsen. Afhørte og hans mor og søskende boede hos bedsteforældrene.

Afhørte bekræftede desuden, at han igen fra sommeren 2009 til foråret 2012 var udrejst fra Danmark. Afhørte, hans mor og søskende tog igen til Libyen for at besøge familien. Afhørtes far var ikke med, idet han fortsat var bange for konsekvenserne, hvis han tog tilbage til Libyen",

forklarede tiltalte, at han under afhøringen oplyste, at han havde været i Tunesien, ikke Libyen.

Vedrørende § 808-undersøgelse af 3. januar 2018, hvoraf fremgår blandt andet:

"I perioden 2007-2009 opholdt T sig på ny i Libyen med sin mor og søskende, medens faderen forblev i Danmark. Da de året efter atter besøgte Libyen, blev de tilbageholdt af myndighederne og måtte som følge heraf forlænge opholdet med yderligere 2 år, inden de atter fik mulighed for at vende tilbage til Danmark",

forklarede tiltalte, at han ikke erindrer at have været i Libyen. Han har fået at vide af sine forældre, at de har besøgt hans mormor i Tunesien. Han har ikke haft to års skolegang i Libyen i 2007-2009 og har ikke oplyst dette, men han har oplyst, at han har gået på en privatskole i Tunesien. Han deltog dog ikke i undervisningen og kommunikerede ikke med nogen. Han har heller ikke efterfølgende gået i 8. og 9. klasse i Libyen. Han har taget 9. klasse på Han kan ikke arabisk. Han forstår enkelte ord, men kan ikke tale den dialekt, der er tales i Libyen. Han taler engelsk med sine forældre.

Tiltalte har under anken været fortsat frihedsberøvet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

Strafudmåling

Efter straffelovens § 81 b kan straffen forhøjes med indtil det halve, hvis en af de i straffeloven omhandlede lovovertrædelser, uden at forholdet er omfattet af § 81 a, begås på offentligt tilgængeligt sted ved brug af skydevåben eller af våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen blandt andet, at bestemmelsen omfatter alle overtrædelser af straffeloven, men i praksis navnlig forventes

at få betydning i forbindelse med overtrædelser af straffelovens bestemmelser om manddrab, legemsangreb af særlig farlig karakter og forsætlig fareforvoldelse, samt at det blandt andet er en betingelse, at der samtidig med en overtrædelse af en af straffelovens bestemmelser begås en overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, om ulovlig våbenbesiddelse mv. under særligt skærpende omstændigheder, jf. lovforslag nr. 190 af 26. april 2017 om ændring af straffeloven, lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (styrket indsats mod rocker- og bandekriminalitet m.v.), pkt. 2.3.3. i de almindelige bemærkninger samt de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 15.

Efter ordlyden af straffelovens § 81 b og forarbejderne til bestemmelsen finder landsretten ikke grundlag for at anvende bestemmelsen i den foreliggende situation, hvor tiltalte alene straffes for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, og ikke samtidig straffes for andre overtrædelser af straffeloven.

Herefter og da straffen i øvrigt findes passende fastsat, tiltræder landsretten, at straffen er fastsat til fængsel i 2 år og 9 måneder.

Udvisning

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 3 og 8, at tiltalte, der er libysk statsborger, skal udvises, med mindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Til en udvisning skal der knyttes et indrejseforbud, der som udgangspunkt skal meddeles for bestandig, såfremt den pågældende udvises efter blandt andet udlændingelovens § 22 og idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneders varighed, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7.

Spørgsmålet er herefter, om udvisning med sikkerhed vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv. Dette beror navnlig på en proportionalitetsvurdering. I bedømmelsen indgår blandt andet de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har opholdt sig i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom i landet, jf. blandt andet Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, præmis 75.

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at længden af et indrejseforbud har betydning ved vurderingen af, om udvisning vil udgøre et uproportionalt indgreb i retten til respekt for privatlivet og familielivet. Der kan blandt andet henvises til Maslov-dommen, præmis 98, og dom af 14. september 2021 i sagen Abdi mod Danmark, præmis 38.

Tiltalte er idømt fængsel i 2 år og 9 måneder for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, ved under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af en pistol isat skarp ammunition og i den forbindelse at have affyret mindst to skud mod en beboelsesejendom.

Tiltalte er tidligere straffet blandt andet ved Retten på Frederiksbergs dom af 15. december 2014 med fængsel i 3 måneder, hvoraf 2 måneder blev gjort betinget, for vold, og ved Retten i Viborgs dom af 19. januar 2018 med fængsel i 10 måneder for tyveri af særlig grov beskaffenhed og besiddelse af en økse. Tiltalte blev ved begge disse afgørelser endvidere betinget udvist med en prøvetid på 2 år. Tiltalte var 17 år på gerningstidspunktet for det forhold, der blev pådømt ved dom af 15. december 2014, mens forholdet, som blev pådømt ved dom af 19. januar 2018, er begået, efter at tiltalte var fyldt 18 år.

Tiltalte er født i Libyen og indrejst i Danmark i 1997, da han var 1 år gammel. Han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 21 år og 6 måneder. Tiltalte er ikke gift og har ingen børn, men har en kæreste, som han ikke har fælles adresse med. Tiltalte har gået i skole i Danmark og læser og skriver dansk, og han har haft nogen tilknytning til arbejdsmarkedet. Han er endvidere påbegyndt en uddannelse til socialrådgiver. Han har sine forældre og søskende samt moster, onkel og fætter i Danmark.

Landsretten lægger efter de oplysninger, som tiltalte ved flere tidligere lejligheder har afgivet til myndighederne, til grund, at tiltalte under sin opvækst to gange har opholdt sig i Libyen i længere perioder og i den forbindelse har gået i skole i landet, og at han behersker arabisk. Det må også lægges til grund, at tiltalte på denne baggrund og gennem sin familie har kendskab til skik og kultur i Libyen.

Herefter lægger landsretten til grund, at tiltaltes personlige og kulturelle bånd til Danmark er stærkere end hans tilknytning til Libyen. Tiltalte har dog ud over statsborgerskabet en vis tilknytning til Libyen og vil ikke være uden forudsætninger for at begå sig i dette land, hvis han udvises.

Tiltalte er ved de ovennævnte domme, hvoraf den seneste vedrører forhold efter tiltaltes fyldte 18. år, udvist betinget af Danmark og dermed advaret om, at fortsat kriminalitet kan føre til ubetinget udvisning. Der er endvidere på baggrund af den aktuelle og tidligere kriminalitet risiko for, at tiltalte også fremover vil begå kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

Efter arten og grovheden af den begåede kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Libyen, i alt fald hvis udvisning sker med et indrejseforbud, der begrænses til 12 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, jf. stk. 4, nr. 7. Landsretten finder således, at udvisning af tiltalte med indrejseforbud i 12 år ikke udgør et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, jf. herved udlændingelovens § 26, stk. 2.

Konklusion

Landsretten stadfæster herefter dommen med den ændring, at tiltalte udvises med indrejseforbud i 12 år.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at tiltaltes udvises af Danmark med indrejseforbud i 12 år.

I øvrigt stadfæstes byrettens dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.